

Sygn. akt IV CNP 7/11

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi powódki

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w R.

z dnia 23 grudnia 2008 r.,

w sprawie z powództwa J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddziałowi

w K. Inspektoratowi w S. o zwolnienie spod egzekucji administracyjnej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 maja 2011 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 23 grudnia 2008 r. Sąd Okręgowy w R. oddalił apelację powódki J. W. w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddziałowi w K. Inspektoratowi w S. o zwolnienie spod egzekucji administracyjnej oraz orzekł o kosztach procesu.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem powyższego prawomocnego wyroku odrzucił Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 16 października 2009 r. skargę (k. 10 akt sprawy o sygn. IV CNP 56/09).

Ponowną skargę od wyżej wskazanego prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w R. o stwierdzenie jego niezgodności z prawem, datowaną na 15 września 2010 r., powódka wniosła w dniu 2 listopada 2010 r. (k. 2 akt sprawy Sądu Okręgowego w R. o sygn.[...]).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W podstawie skargi wskazano, że orzeczenie narusza art. 81 § 1a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, oraz, że jest niezgodne z art. 841 § 1 k.p.c. Dla skutecznego wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem należało wykazać, że naruszenie przytoczonego przepisu jest oczywiste, rażące, a naruszenie to widoczne jest dla każdego prawnika bez potrzeby pogłębionej analizy. Wymóg ten nie jest spełniony. Z dokonanych ustaleń wynika, że w dacie zajęcia rachunku bankowego był on prowadzony dla dwóch osób fizycznych. Na zajęcie takiego rachunku przytoczony przepis pozwala wprost. W istocie w sprawie nie chodzi o wykładnię tego przepisu, ale o wykazanie, że zgromadzone na tym rachunku w dacie jego zajęcia środki w rzeczywistości stanowiły własność osoby trzeciej, zatem o wykazanie spełnienia przesłanek określonych w art. 841 § 1 k.p.c. Jest to jednak kwestia należąca do sfery ustaleń faktycznych. Zarzuty dotyczące faktów nie mogą być podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem (art. 424⁴ k.p.c.), choćby były ukryte pod postacią zarzutu naruszenia prawa materialnego. Taka skarga jest niedopuszczalna.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

